

29.8.2016

KANAAT

Sözlük Anlamı

1 → Elinde bulunanla yetinip fazlasını arzu etmeme, kismetine razı olma, tamahkâr olmama hali göz tokluğu; israftan kaçınma.

2 → Kanma inanma

3 → Bir konuda meydana gelen görüş, bir konuda sahip olunan fikir

Enfus dugatta ise kanaat
tel yerde geçmiştir.

Sebat; ağaç olması için çekirdeğin inad ederek toprağın altında kalarak her türlü tazyik ve sıkıntılara göğüs germesi yerinde sabit kanaat edebilmesidir.

⇒) Semere-i sa'yine, kısmetine
rıza ise;

⇒) memduh bir KANAATTIR,

⇒) meyl-i sa'ye kuvvettir

(S. Lemaat)

⇒) Mevcud mala iktifa;

⇒) mevgub KANAAT değil;

⇒) belki dūn-himmatlıdır.

⇒) Kur'an-ı Kerim'i tefsir eden bir allā-
menin Resul-i Ekrem Aleyhissalōtū Ves-
selam'ın sūnnetine ittiba' etmiş
olması ve

⇒) ehl-i sūnnet ve cemaat mezhebi üze-
re ilmiyle âmil olması ve a'zamî
ihlas ve dine hizmetinde

⇒) a'zamî sebat, âzamî sadk ve
sadaqat ve fedakârlığa, a'zamî
iktisad ve KANAATA mâlik olması
şarttır.

(S. Konferans)

⇒ Mekke'de birinci safta muhatab ve muarızları Kureyş müşrikleri ve ümmileri olduğundan

⇒ belâgatça kuvvetli bir üslûb-u âli ve îcazlı, mukni' **KANAAT** verici bir icmal ve tesbit için tekrar lâzım geldiğinden....

(25.söz)

⇒ İmanı tahkiki olanın imanını genişlettirir.

⇒ İmanı geniş olana bütûn kemalât-ı hakikiyenin medarı ve esası olan marifetullahta terakkiyat verir; → daha nurani → daha parlak manzaraları açar.

⇒ İste bunun için; "Bir pencere bana kâfi geldi, yeter" diyemezsin.

⇒ Çünki senin aklına **KANAAT** geldi → hissesini aldı ise; → kalbinde hissesini ister → ruhunda hissesini ister.

(33.söz)

Bazen Kur'an, Cenab-ı Hakki'nin
fiillerini tafsil ediyor. Sonra bir
fezleke ile icmal eder. Tafsiliyle
KANAAT verir, icmal ile
hifzettirir, bağlar.

(25. s02)

Diğer ilâç ise, şükür ve
KANAAT ile talep ve dua ve
Rezzak-ı Rahim'in rahmetine
itimadadır.

(7. söz)

Yaz mevsiminde: hoş bir ziyar-
fetteki keyfe **KANAAT** etmeyip
kendini pis müskirlerle sarhoş
edip ;

(8. söz)

→ İste ruhumun feryadına ve kalbi-
min vaveylasına vâfi ve kafi ve
teskin edici ve **kanaat** verici cevap
ise:

→ Rahman ve Rahim olan Zat-ı Zül-
celal'in umumi kanunların tazjikatları
ve hadisatın tehaçümüati altında ağla-
yan ve sızlayan o sevimli memlûklerine
kanunların fevkinde olarak

→ İhsanat-ı hususiyesi ve imdadat-ı
hâssası ve doğrudan doğruya her
seye karşı rububiyet-i hususiyesi
ve herşeyin tedbirini bizzat kendisi
görmesi ve herşeyin derdini bizzat
ve herşeyin hakiki mâlikî, sahibi
hamisi olduğunu sırr-ı KUR'AN ve
NUR-u İMAN ile bildim.

(2. Sura)

→ Bir insana hüsn-ü ZAN etmek
ve kıymet vermek

→ herkesin şahsi bir **KANAAT**ıdır.

(4. Sura)

→ Din ve vicdan hürriyetinin
hükümlerine olduğu bir memlekette
vicdani **KANAAT**lerimizden
mes'ul olamayız

(4. Sura)

→ Evet köt'ü **kanaat** hasıl
oluyor. Hatta dikkatle bakılırsa
görülüyor ki; bu saray-ı âlem
inkızaa hatve be-hatve yaklaşıp
makta.

→ Her saat çatışından bir tuğla,
duvarından bir kerpis, sıvasından bir
parça kopmakta, hatta lambasının
ışığı azalmaktadır. Etsilmez yıpran
maz, yıkılmaz değişmez **zannolunan**
bu kervansaray elbette estiyecek yıpra-
racak yıkılacak ve değişecektir.

B. Lahikası

→ Ben bu köyde ümid etmiyordum ki benim en ziyade itimad ettiğim ve tam ahlâklarına ve niyanetlerine **kanaat** ettiğim

→ Mustafa Çavuş, Süleyman Efendi gibi kardeşlerimi tenkid etsinler

→ **Zannedirdim** ki ben giydikten sonra, burada benim yerimde bazı ettikleri hürmeti onlara edecekler
(B. Lahikası)

→ Hafız Ali kardeş! Senin mektubundaki tevazuan ve ihlasını ve Hüsrev'e ait medhin ve

→ Risale-i Nur talebeleri bir tek vücud hükmündeki **KANAAATIN** senin hakkında büyük bir

→ ümidimi ve hüsn-ü **ZANNIMI** tam kuvvetlendirdi.

(K. Lahikası)

→ Risale-i Nur'un talimatı dairesinde
ve bizlere bahsettiği hizmet
noktasında feyizli makamlara
KANAAT etmeliyiz

→ Haddinden fazla fevkalâde
hüsn-ü **ZAN** ve müfritane âli
maksad vermek yerine fevkalâde

→ Sadakat ve sebat ve müfritane
irtibat ve ihlas lâzımdır.

→ Onda terakki etmeliyiz

(K. Lahikası)

→ Mantıkça yakin ve katıyyeti ifade
etmiyor; belki **zann-ı** galible
kanaat verir.

→ İlm-i Mantık'ta bürhan-ı yakini
hüsn-ü **zanna** ve makbul şahıslara
bakmıyor, cerhedilmez delile bakar ki;

→ bütün Risale-i Nur hüccetleri, bu
bürhan-ı yakini kısmındandır

(F. Lahikası I)

→ Yalnız 2 Risale-i Nur'a karşı
sadakat ve kandaata bir emare
olmak cihetiyle, bazı müfritane
tabirleri,

→ ya hatırları için veya hüsn-ü
zannların kirmamak fikriyle kısmen
ta'vil ile kabul ve sükût ederim

(Emirdağ 2.1)

→ Madem haddimden çok ziyade
hüsn-ü zannınızla, bana ulûm-u
imaniye ve hizmet-i Kur'aniyede
bir üstadlık vermişsiniz.

→ Bende herbirinize derecesine
nisbeten eski zaman üstadları-
nın icazet almaya layık olan talebele-
rine icazet-i ilmiyeyi verdikleri
misillü icazet veriyorum. Ve

→ bütûn kandaatımla ve ruh u
canımla sizi tebrik ediyorum

(E. Lahikası)

HÜSN-Ü ZANN ve KANAAT

Hüsn-ü Zann → Bir kimsenin veya bir hadisenin iyiliği hakkındaki vicdanî ve iyi kanaat. İyi fikirde bulunup, iyi olacağını düşünmek

→ Nur talebelerinin hakkında **hüsn-ü zanların**, bütûn kütûn kırmadığımı bir benlik tahayyül etmiş.

→ ve iman hakikatlarına dair beyanâtıma talebelerin tam itimad ve **kanaatlerini** temin etmek fikriyle, ehli velayetin ve bazı âyâtın kâfî **kanaat** ettiğimin bine yakın emarat ve işaretlerinin izharına mecbur olduğum için bir kısmını has kardeşlerime beyan etmemi bir nevi hodfûrusluk zannetmiş.

(E. Lahikası)

Meyve, dallar aracılığıyla kökten gelen rızkına kanaat ediyor.
Kanaatıyla meyve oluyor.

Bebek anne karnında göbük bağıyla annesinden gelen besinle büyüyor kanaat ediyor.

Ne meyve
Ne de bebek

Rızkından fazlasını istemiyor
isteme sistemide yok.

Nefis ve şeytan yok
Oysa insan!!!..

insanda nefis ve şeytan aktif

KANAAT → nefsi ve şeytanı

deüre dışı bırakacak bir bağ

HÜSN-Ü ZAN → KANAATI aktif
ediyor

SUI-ZAN → ise KANAATSIZLIĞI

Meyve → dalla → besleniyor

Cocuk → göbük bağıyla → besleniyor

Dal ve göbük bağı → birleştiren bağlar.

KANAAT ta bir bağ gibi geldi bana,

SIRAT köprüsünün) DÜNYA ve AHİRET

arasındaki bağ olması gibi

Köprüyü güçü kılan halatlarıdır,

bağlarıdır.

→ Zaman bana

→ Allah'ın (c.c)

→ lutf ettiği

→ bir ip

→ ya hüsn-ü zanlarımla

→ kanaatlarımı

→ ilimle

→ tefekkürle

→ teslimiyetle

→ güçlendirip

→ yukarıya tırmanacak (kuyudan)
gastü bir halat yapıyorum.

→ Ya da

→ Su-i zanlarımla

→ Kanaatlarımı

→ Küfre kullanıp

→ ipi darağacına tatıp

→ boynuğa geçiriyorum.

diye kalbime gelmiş.

→ Mâliki, Şafii, Hanbeli Mezheplerinde ve yetmiş yataın ilm-i kelâm ve usûl-üd din dairesindeki allâmelerin fırkalarında ne kadar ayrı ayrı **kanaatlar** ve fikirler kitablara yazılmış bilirsiniz.

→ Halbuki bu **zaman** kadar

→ hiçbir **zaman** din alimlerinin ittifakına ve münakaşa etmemesine muhtaç olmamış.

→ Bu **zamanda** hizmet-i imaniyede haza-ı nefsinı bırakıp ve mahiyet ile tesanüd ve ittihadı muhafaza eden bir halis kardesimiz, bir veliden ziyade meuki alıyor."

→ diye **kanaatım** gelmiş ve siz daima bu **kanaatım** takviye ediyorsunuz (13. Sual)

→ imanın kuvvetlenmesi için bu **zamanda** ve bu deminde gayet şiddetli bir ihtiyacı kat'i ile ders-i dinde bazı şahıslar lâzımdır ki,

→ hakikatı hiçbir şeye feda etmesin

→ hiçbir şeye âlet etmesin.

→ Nefsine hiçbir hisse vermesin.

→ Tâ ki, imana dair dersinden istifade edilsin

→ **kanaat-ı** kat'iyye gelsin

(14. Sual)

→ En nihayet esaretimin sekizinci senesinde ve

→ en işkenceli ve en sıkıntılı bir zamanda gayet kuvvetli bir teşvike muhtaç olduğumuzdan bana ihtar edildi ki:

→ "Bunu, tahdis-i nimet ve bir sükür-ü manevi nev'inden izhar et."

→ Hem korkma, kandaat verecek derecede kuvvetlidir!"

(Dem'alar)

→ Denizli Hapishanesinde benimle temas edebilen mahpuslar okudular.

→ Tam bir kandaat-ı imaniye aldıkları dan âhirete bir işyat hissedip.

→ "Bize ahiretimizi de tam bildir. Tâ ki nefsimiz ve zamanın şeytanları bizi yoldan çıkarmasın daha böyle hapislere sokmasın."

(11. Şua)

→ Bu biçare Said'dir. Her ne vakit hizmete fütur verir. "neme lâzım" deyip hususi nefsimi ait işlerle meşgul olduğum zaman tokat yemişim

→ Hem de konuştum geliyor ki; ihmaldimden tokat yedim.

→ Çünkü hangi maksadım beni iffale sevk etmiş ise, onun aksi ile tokat yedim. (10. dem'a)

→ Ey maraza mübtela hasta!

→ Bu zamanda, tecrübemle konuştum gelmiştir ki;

→ hastalık bazılarına bir ih-san-i ilahidir, bir hediye-i Rahmânîdir. (25. dem'a)

→ Şeriatın bir hâdimi ve bir vesilesi olan tarikata mensub bazı zâtların, tarikata fazla ehemmiyet verip ona **kanaat** ederek,

→ hakaik-i imaniyenin neşrinde tembellik ve lâkaydlık gösterdikleri manca-
betiyle yazılmış

→ ve velayetin aş kısmını beyan edip,
→ en mühim târikat olan velayet-i
kübra

→ sırr-ı verasetle Sünnet-i Seniye'ye itti-
ba' ve neşr-i hakaik-i imaniyede ihtimam
olduğunu isbat eder.

→ ve târikatların en mühim gayesi ve
faidesi ve muntehası olan inkişaf-ı
hakaik-i imaniye Risale-i Nur ile dahi
olabildiğini ve Risale-i Nur'un eczaları
o vazifeyi, târikat gibi fakat daha
kısa bir **zamanda** gördüğünü
gösteriyor.

(Mektubat)

→ Tenbel ehl-i kalemî öyle bir
sevk ve gayrete getirdi ki;
→ bu sıkıntılı ve usanlı bir
zaman da, bu civarda bir sene
zarfında yetmiş adede yakın
nüshalar yazıldığı;
→ o mucize-i Risalet'in bir kura-
meti olduğunu, muttali olanlara
kandırat verdi.

(19. Mektub)

→ Çok zaman evvel bir ehl-i velayetten
ısittim ki;
→ o zât, estî velilerin gaybî işaret-
lerinden istihraç etmiş ve kandıratı
gelmiş ki:
→ Sark tarafından bir nur zuhur
edecek, bid'alar zulûmatını dağıtacak.
→ Ben böyle bir nurun zuhuruna
çok intizar ettim ve ediyordum
(28. Mektub)

KANAAAT ve ZAMAN

→ "Altı günde gökleri ve yerleri yarattık" demek olan;

→ hem belki bin ve elli bin sene gibi uzun **zamandan** ibaret olan

→ Eyyam-ı Kur'aniye ile insan dūnyası ve hayvan. âlemi altı günde yaşayacağına işaret eden

→ hakikat-ı ulviyesine **kanaat** getirmek için, birer gün hükmünde olan her bir asırda, her bir sene de, her bir günde

→ Fatır-ı Zülcelal'in halkettiği seyyal âlemleri, seyyar kâinatları gecici dünyaları, nazar-ı şuhuda gösteriyoruz.

→ Evet gūya insanlar gibi dünyalar dahi, birer misafirdir.

→ Her mevsimde Zât-ı Zülcelal'in emriyle âlem dolar, boşanır

(14. söz)

→ Risale-i Nur'un hususiyetleri
hakkındaki beyanatımız

→ hakikatperver ve faziletperver

→ bu zamanda bir kısım ülema-i
hakikînin ve ehkullahın ittifaak
ve icma' kuvvetindeki hükümleridir.

→ Hem de bizim kâ't'i kanaatlarımız
dır. (S. Konferans)

→ Fakat Kur'anın feyzi ile söyle
kanaatım gelmiş ki:

→ "İmam-ı Mübin" ilim ve emr-i
ilahînin bir nev'ine bir ünvandır ki;

→ âlem-i şhadetten ziyade âlem-i
gayba bakıyor.

→ Yani zaman-ı hâlden ziyade, mazi
ve müstakbele nazar eder.

→ Yani, herşey'in vücud-u zahirisin
den ziyade aslına, nesline ve köklerine
ve tehumlarına bakar.

→ Kader-i İlahînin bir defteridir.

(10. Mektub)